

rebatent m. dlic que funciona
abassant els fils d'ardit en lloc d'at-
sarr-los com d'ordinari

J amb poca,

Ep. Batre el cotó a uengassa-
des sobre un engrallat

rebatible adj. Que es pot
batre

rabatiment m. Acció de rebat-
tre

rebatre v. tr. Repel·lir violenta-
ment; per anar a batre contra
alguna cosa. Se'm va tirar a sobre,
però jo el vaig rebatre contra la
paret. | fig. Impugnar, refutar.
Es un argument fàcil de rebatre

|| Rebater es clav, rebatre es clav
rebatre es clav rebatre (una quantitat)
d'una cosa d'un total.